भवये ऋ स्त दृष्टानि पर्वस्वपि विवर्क्तयेत्। उदद्भावस सततं श्रीचं कुर्यात् समाहितः। श्रक्तवा देवपुत्राञ्च नाचरेह्न्तधावनं। श्रक्तता देवपुत्राञ्च नाभिगञ्चित् कदाचन। श्रन्यत्र तु गुरं वृद्धं धार्मिकं वा विचचणं। श्रवलाक्यो न चाद्श्री मलिना बुद्धिमत्तरै:। न चाजातां स्तियं गच्छिद्रभिंणीं वा कदाचन। उदक्षिरा न खपेत तथा प्रत्यक्षिरा न च। प्राक्षिरास्तु अपेदिदानयवा द्विणाशिराः। न भग्नेनावशीर्णे च अयने प्रखपीत च। नान्तर्द्वाने न संयुक्ते न च तिर्थकदाचन। न चापि गच्छेत् कार्थेण समयादाऽपि नास्तिके। त्राधनन् पदाक्रय न प्रधच्येत्तया नरः। न नग्नः कि चित् स्वायात्र निशायां कदाचन। स्नाला च नावम्बच्चेत गात्राणि सुधिचचणः। न चानु लिम्पदस्नाला स्नाला वामा न निर्हु नेत्। न चैवाई। णि वासंसि नित्यं सेवेत मानवः। सजय नावक्रथेत न वहिर्द्वारयीत च। उद्काया च संभाषां न कुर्वोत कदाचन। नात्मुजेत पुरीषञ्च चेत्रे ग्रामस्य चानिके। उमे मूत्रपुरीषे तु नापु कुथात् कदाचन । ऋतं बुभुवमाणसु तिर्मुखेन स्पृशेदपः। भुक्ता चानं तथैव चिद्धिः पुनः परिमार्ज्ञवेत्। प्राङ्माद्वा नित्यमश्रीयादाग्यते। त्रममुत्सयन्। प्रस्कन्दयेच मनमा भुक्का चाग्रिम्पस्प्रेशन्। श्राय्यं प्राक्त्रोवा भुक्के यशस्य द्विणामुखः। धन्यं प्रयञ्जाखो भुद्धे ऋतं भुद्धे उद्झुखः। श्रीमालभ्य तायेन सर्वान् प्राणानुपस्पेशत्। गात्राणि चैव सर्वाणि नाभिं पाणितले तथा। नाधितिष्ठेनुषं जातु केशभस्मकपालिकाः। श्रन्यस्य चाष्यवस्नातं दूरतः परिवर्ज्ञयेत्। श्रान्तिहोमां स कुर्व्वति साविवाणि च धार्येत्। निष्णश्चापि खादेत न तु गच्छन् कदाचन । मूर्व नो त्तिष्ठता कार्यं न भसानि न गावजे। श्रार्पादस्तु भुञ्जीत नाद्पादस्तु संविशेत्। श्रार्पादस्तु भुञ्जानी वर्षाणां जीवते शतं। वीणि तेजांसि ने। किष्ट त्रालभेत कदाचन। श्राग्नं गां त्राह्मणश्चेव तथा ह्यायुर्न हीयते। वीणि तेजां मि ने च्छिष्ट उदीचेत कदाचन। सर्व्याचन्द्रमभी चैव नचवाणि च सर्व्याः। ऊद्धं प्राणा ह्युत्कामन्ति यूनः खविर त्रायति। त्रभ्यत्यानाभिवादाभ्या पुनस्तान् प्रतिपद्यते। श्रभिवादयेत वृद्धां य द्याचैवामनं खयं। क्रताञ्चलिष्पामीत गच्छनं पृष्ठतीऽन्वियात्। न चामीतासने भिन्ने भिन्नकास्यञ्च वर्ज्ञयत्। नैकवस्त्रेण भाक्तयं न नंग्नः स्नातुमईति। खप्तयं नैव नग्नेन न चेाच्किष्टाऽपि संविभेत्। उच्छिष्टा न सुभेच्छी व सर्वे प्राणासदात्रयाः। केशग्रहं प्रहारां स शिर्खेतान् विवर्ज्यत्। न संहताभ्यां पाणिभ्या कण्डूयेतातानः शिरः। न चाभीच्ं शिरः खायात्तयाऽखायुर्न रिखते । शिरःखातेय तेलैय नाङ्गं किश्चिद्पि स्प्रीत् तिलक्षष्टं न चात्रीयात्तयाऽखायुर्ने रियते। नाथापयेत्तयोच्छिष्टा नाधीयीत कदाचन। वाते च पूर्तिगन्धे च मनसाऽपि न चिन्तयेत्। श्रव गाया यमोद्गीताः कीर्त्तयन्ति पुराविदः। त्रायुरस्य निक्तनामि प्रजासास्याद्दे तथा। य उच्छिष्टः प्रवद्ति स्वाध्यायञ्चाधिगच्छति। यशानधायका लेऽपि मोहादभ्यस्यति दिजः। तस्य वेदः प्रणश्येत त्रायुश्च परिहीयते।

Rosk